

Jurriaan Andriessen

(1925-1998)

The three Fishers

(tekst, Charles Kingsley in 1851. music John Hullah)

Three fishers went sailing away to the West,
Away to the West as the sun went down;
Each thought on the woman who loved him
the best,
And the children stood watching them out of
the town: For men must work, and women
must weep, And there's little to earn,
and many to keep,
Though the harbour bar be moaning.

Three wives sat up in the lighthouse tower,
And they trimmed the lamps as the sun went
down;
They looked at the squall, and they looked at
the shower, And the night rack came rolling
up ragged and brown
But men must work and women must weep

Though storms be sudden and waters deep
And the harbour bar be moaning.

Three corpses lay out on the shining sands,
In the morning gleam as the tide went down,

And the woman are weeping and wringing
their hands For those who will never come
home to the town;
For men must work and woman must weep,
And the sooner it's over the sooner to sleep,

And goodbye to the bar and its moaning.

De drie vissers

Drie vissers gingen varen naar het westen,
weg naar het westen toen de zon onderging.
Ieder dacht aan de vrouw die het meest van
hem hield.
De kinderen keken hen na hoe zij vetrokken.
Want mannen moeten werken en vrouwen
moeten wenen. En is weinig te verdienen.
En vele monden eten te geven.
Er aan de bar in de haven wordt geklaagd.

Drie vrouwen zaten boven in de vuurtoren en
zij verzorgden het licht bij de ondergaande
zon.

Ze keken naar de windvlaag en zij keken
naar de regenbui en de nacht met al z'n
angsten kwam onheilspellend over hen.
Ah! Maar mannen moeten werken en
vrouwen moeten wenen.

Stormen komen plotseling en het water is
diep. En aan de bar in de haven wordt
geklaagd.

Drie lijken liggen op het glinsterende zand
Bij het gloren van de ochtend, als het eb
geworden is.

En de vrouwen wenen en wringen hun
handen om hen die nooit meer terug zullen
terugkeren naar de stad.

Want mannen moeten werken en vrouwen
moeten wenen. En hoe eerder het voorbij is,
hoe eerder ze weer kunnen slapen.
En voorbij is het geklaag in de bar.